

Kabinláz

Hello Wood tábor

Csórompuszta, 2018. 07. 07. – 16.

SZÖVEG TEXT: ZSOLDOS ANNA
FOTÓK PHOTOS: BUJNOVSZKY TAMÁS

A Hello Wood idén hatalmas és meglehetősen rizikós feladatot vállalt: a tábor 10 napja alatt a diákokból álló csapattal felépíteni hét, lakhatásra is alkalmas házat. A program a „Cabin Fever” nevet kapta, és ahogy az előző alkalmakat, ezt is egész évnyi intenzív szervezői munka előzte meg.

Az idei tábor a kisház-építés nemzetközi építészeti divatjának hazai népszerűsítésre tett kísérletet. Az idei tábor léptékében is, komplexitásában is kivételes. A szervezők nyílt építészeti pályázatot hirdettek hat kisház megtervezésére, melynek pályaműveit nemzetközi zsűri bírálta el: Markus Bader (Raumlabor, Berlin), Theodore Molloy (PUP Architects, London), Salvatore Peluso, a Domus magazin szerkesztője, valamint Javier Villar és Mészáros Máté építészek a tokiói Kengo Kuma & Architects-től. A Hello Wood a pályázat meghirdetésével egy időben a nyári egyetem koncepciójának szellemiségét és filozófiáját hirdető, manifesztum-szerű felhívó szöveget adott közre, amely rengeteg kérdést és problémát vetett fel a szociális építészet, a minimum élettér, természet és építészet témáival kapcsolatban. Erre adott válaszként születtek meg a pályaművek, és így született a hét kisház terve: a cseh H3T architekci szállítható „Vertical Cabin”-ja, a svájci Frundgallina 12 méter magas „Treehouse”-a, az olasz ZarCola „Ziggurat Delivery” elnevezésű kabinja, az argentin iR arquitectura részekre szedhető, napenergiával működő passzív háza, a „Cabin modules”, a Hello Wood építészeinek

AU WORKSHOP + LÖW MÁRTON: HELLO WOOL

FRUNDGALLINA: TREEHOUSE

„Grand cabin club”-ja, a spanyol Josep Garriga+ OfficeShophouse „I am monument” nevű építménye és az AU workshop és Lőw Márton közös „Hello Wool” gyapjúháza. Nem csupán a tervezők, vagyis a projektvezetők kerültek versenyhelyzetbe, hanem a hozzájuk csatlakozó diákok is. Utóbbiakat portfóliójuk és tapasztalataik alapján választották ki világ minden részéről, s tanulmányi érdemeik, szociális hátterük szerint támogatásban is részesülhettek.

Csóromföldén az elmúlt három év táborai során kiépült a Project Village. Létrejött egy nagy közösségi aula, konyha, mosdók és a résztvevők szállásai, s ehhez járultak a nyarak további fejlesztései. A falunak saját urbanisztikai képe volt, központi térrel, közösségi építményekkel, s ezeket összekötő ösvényekkel. Az idei évvel ez a folyamat egy kiterőt tett: a korábbi építmények helyét a most megépült kabinok vették át, amelyek aztán elkerülnek a helyszínről, mert értékesítik őket. Az elkészült kabinok a Művészetek Völgye alatt mint élő katalógus, bejárhatóak voltak. A házak legtöbbje minden lakhatási funkciót ellát, nappali, fürdője, konyhája, több hálószobája is van. Komplexitásuk ambivalenciája, hogy túltervezettek, hiszen az egész kabin-láz alapfilozófiá-

ja a Rousseau-féle „ki a természetbe” gondolat mai újraértelmezése. Elzárkózás helyett nyitni, egy minimum teret létrehozni, ami csak védelmet nyújt a természetben, s nem komfortot. Hasonló foglalkoztatta az 1930-as években a magyar építészek egy részét a balatoni nyaralóépületek megreformálása kapcsán.

Az épületek alapvetően fából készültek, üveg, bádóg, plexi és előregyártott elemekkel kombinálva. Az egyik legnagyobb alapterületű a Hello Wood saját tervezésű kabinja, amely formavilágával a hetvenes évek balatoni nyaralóinak esztétikáját idézi meg. Hatalmas üvegportálja mögött az egész belső átlátható a külvilág számára. Vele szemközt áll a cseh építészek rakéta formájú Vertical Cabinja, amely vízszintes helyzetben nagy kerekein szállítható, felállítva többszintes, lakható torony, a szállíthatóság miatt beépített bútorokkal berendezve. Az argentin iR arquitectura zöld energiával működő passzív háza, a „Cabin modules” követi a leghagyományosabb „ház” formát. Egyetlen terét a funkciók osztják konyhasarokra és nappalira, falfelületét beépített szekrények borítják, a hálófülkék leválaszthatók. Ablakként és ajtóként átlátszó plexiburkolást kapott, amitől nagyon világos. A terület szélén áll a svájci Frundgallina 12 méter

JOSEP GARRIGA + OFFICESHOPHOUSE: I AM MONUMENT

HELLO WOOD: GRAND CABIN CLUB

IR ARQUITECTURA: CABIN MODULES

ZARCOLA PROJECT: ZIGGURAT DELIVERY

H3T ARCHITECTI: VERTICAL CABIN

magas „Treehouse”-a, ez kevésbé koncentrált a lakhatásra, noha van hálórésze; inkább egy erdő közepén álló menedékház, ahová be lehet húzódni. Az olaszok „Ziggurat Delivery” nevű, kétszintes, hőszigetelt lakja évszaktól függetlenül használható. Josep Garriga és az OfficeShophouse egy előző táborbeli projektet folytatott, a lábazatra állított építmény nyitott közepén lépcsők visznek fel a tetőig.

A fa öregszik, színe változik, idővel nyomot hagy rajta a természet. Az AU workshop egyszemélyes építménye ezt a változást jelenítette meg. Lépcsőzetes bádogtetővel fedték le, fala két réteg gyalpú, ami nem tud érintetlen maradni a környezeti hatásoktól: bogarak költöznek majd bele, a gyalpú színe és illata is elváltozik. A természet rendjébe tagozódik,

a pozitív amortizáció jeleit mutatja fel. Ez az egyetlen kabin, ami önmagában is teljes. Nem igényel berendezést, elég magunkra zárnunk az ajtót, s elbújni benne. A gondolat és az érzések tere, nem a cselekvésé, egyedüllétre tervezett, önvizsgálatra, kontemplációra készített, de nem magányra ítélt, mivel az épület gyalpú anyaga melegséget és gyengédséget áraszt, animálissá teszi az élettelen épületet.

A kabinok magukon hordozzák az építésből származó esetlegességet, a tervek változását s a befejezetlenséget is, ami egészen személyessé teszi az alkotásokat. A hibák valójában a tanulás folyamatát tárják fel, az építés módszerét, amit kizárólag a kétkézű munka során lehet átadni. A Hello Wood nyári egyetemének éppen ez a célja.

CABIN FEVER
HELLO WOOD CAMP, CSÓROMPUSZTA,
JULY 7TH-16TH, 2018

Hello Wood's project for this summer was a huge and risky task: during the ten days of the camp the team of students worked on building six houses that can be lived in. The programme was referred to as „Cabin Fever”. As a result, it was also an attempt to introduce and make popular an internationally favoured trend of architecture, the construction of small houses. This year's camp was an exceptional one regarding both its scales and complexity, whilst it was also different from the previous ones regarding its practices of organisation. This means that organisers published an open tender for the designs of the six minor-scale houses, the applications for which were assessed by an international jury with members as follows: Markus Bader from the Berlin-based Raumlabor architects' office, Theodore Molloy, the founding member of PUP Architect London, Salvatore Peluso, the editor of Domus magazine, Javier Villar and Máté Mészáros, architects of the Tokyo-based Kengo Kuma & Architects.